

คู่มือสำหรับผู้เขียนบทความ วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มศว

วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มศว จัดทำโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทั้งในลักษณะที่เป็นบทความวิชาการ และบทความวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นสาระความรู้ใหม่จากการทบทวนวรรณกรรม ระเบียบวิธีวิจัย ผลการวิจัย การสรุปอภิปราย และหรือการนำไปใช้เพื่อความน่าเชื่อถือและประโยชน์เชิงวิชาการ ในศาสตร์ของศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน (Double blinded) เป็นผู้ประเมินบทความก่อนดำเนินการเผยแพร่ลงในวารสาร ซึ่งมีการออกเผยแพร่เป็นประจำทุกปี ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม – ธันวาคม) โดยปัจจุบันวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ได้รับการรับรองจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (ศูนย์ TCI) ให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ทั้งนี้ กองบรรณาธิการขอเรียนแจ้ง**จริยธรรมในการตีพิมพ์**ผลงานทั้งบทความวิชาการและบทความวิจัยในวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย อาทิ ผู้เขียน บรรณาธิการ และผู้ประเมิน ดังนี้

ผู้เขียน มีบทบาทและหน้าที่ต่อวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ดังนี้

1. ต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นงานใหม่ที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน
2. ต้องรับรองว่าการนำเสนอรายงาน ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยนั้น รายงานตามความเป็นจริง ไม่บิดเบือนหรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ
3. หากมีการค้นคว้าหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ ต้องจัดทำรายการอ้างอิงทั้งในเนื้อหาและท้ายบทความตามความเป็นจริงอย่างถูกต้อง
4. ผู้เขียนต้องดำเนินการตรวจสอบบทความของตนเพื่อป้องกันการลักลอบผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์
5. ต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบที่วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์กำหนดไว้ใน “คู่มือสำหรับผู้เขียนบทความ”
6. กรณีที่มีผู้เขียนหลายคน ต้องระบุชื่อและสังกัดของผู้เขียนให้ครบทุกคน ทั้งนี้ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง
7. หากเป็นงานที่มีแหล่งทุนสนับสนุน ผู้เขียนต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัยด้วย
8. ผู้เขียนต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (หากมี)

บรรณาธิการ มีบทบาทและหน้าที่ต่อวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ดังนี้

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่รับผิดชอบ
2. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ในระหว่างช่วงเวลาการประเมินบทความ
3. บรรณาธิการพิจารณาคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความสำคัญ องค์ความรู้ และความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ
4. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว
5. บรรณาธิการไม่ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความ เพราะความสงสัยหรือไม่แน่ใจ แต่ต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์ข้อสงสัยนั้นก่อน
6. บรรณาธิการต้องมีการตรวจสอบบทความในด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง โดยใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่าบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หากบรรณาธิการตรวจสอบพบว่ามีกการคัดลอกผลงานของผู้อื่น ในกระบวนการประเมินบทความ บรรณาธิการต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนหลักทันทีเพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการพิจารณาตอบรับหรือปฏิเสธการตีพิมพ์ความนั้นๆ
7. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ ผู้ประเมิน และทีมผู้บริหาร

ผู้ประเมิน มีบทบาทหน้าที่ต่อวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ดังนี้

1. ผู้ประเมินต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความนั้น
2. หลังจากได้รับบทความ หากผู้ประเมินตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน เช่น เป็นผู้ร่วมโครงการ หรือรู้จักผู้เขียนเป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบ และปฏิเสธการประเมินบทความนั้น
3. ผู้ประเมินควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ และประเมินบทความโดยพิจารณาจากความสำคัญหรือคุณค่าของเนื้อหา คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของบทความไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน
4. ผู้ประเมินต้องระบุผลงานวิจัยหรือเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้พิมพ์ไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วย นอกจากนี้ หากมีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานอื่น ผู้ประเมินต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบด้วย

ข้อตกลงเบื้องต้นในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

1. ต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์ หรือกำลังเสนอดีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ใดมาก่อน มิฉะนั้นจะถือว่าผิดจรรยาบรรณ
2. ผู้เขียนต้องดำเนินการตรวจสอบบทความของตนเพื่อป้องกันการลักลอบผลงานทางวิชาการของผู้อื่นก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ผ่านเว็บไซต์ <http://www.akarawisut.com/> โดยแนบผลการตรวจสอบที่ได้มาพร้อมกับบทความที่ต้องการตีพิมพ์
3. บทความเขียนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่เขียนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษา รวมถึงมีการตรวจพิสูจน์อักษรมาแล้วเป็นอย่างดี ด้วยกระดาษขนาด A4 อักษร Cordia New ขนาด 16 pt. ความยาวของต้นฉบับรวมทั้งตาราง แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง ไม่เกิน 15 หน้า ส่งบทความในลักษณะของไฟล์ PDF ทางที่อยู่ที่กำหนด พร้อมแนบแบบฟอร์มการขอส่งบทความตีพิมพ์ ซึ่งสามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ที่ <http://edu.swu.ac.th/index.php/2905-2/>
4. ผู้เขียนบทความจะต้องดำเนินการปรับแก้ไขบทความตามผลการประเมินของกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเคร่งครัด พร้อมส่งต้นฉบับสุดท้ายในลักษณะของไฟล์เวิร์ด (DOC)
5. กองบรรณาธิการจะออกใบรับรองการตีพิมพ์เมื่อบทความผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเท่านั้น
6. ค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์จำนวน 3,000 บาท /บทความ กองบรรณาธิการจะไม่คืนเงินในกรณีที่บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ว่ากรณีใดๆ
7. หากผู้เขียนบทความไม่ปฏิบัติตามระเบียบการตีพิมพ์ กองบรรณาธิการสามารถแจ้งยกเลิกการตีพิมพ์บทความ และจะไม่ได้รับเงินค่าธรรมเนียมนั้น
8. กองบรรณาธิการขอใช้สิทธิในการนำบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มศว เผยแพร่ลงเว็บไซต์
9. ผู้เขียนบทความจะได้รับวารสารวิชาการ จำนวน 2 เล่ม

รูปแบบการเขียน

รูปแบบการเขียนที่ปรากฏนี้ เริ่มปรับใช้อย่างเต็มรูปแบบในวารสารวิชาการ ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน 2562 เป็นต้นไป

บทความวิชาการ มีส่วนประกอบทั่วไปดังนี้

1. ชื่อเรื่อง : กระชับ ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
2. ชื่อผู้เขียนบทความ : ระบุชื่อ นามสกุล (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พร้อมระบุหน่วยงานที่สังกัด
ชื่อที่ปรึกษา (ถ้ามี) : ระบุชื่อ นามสกุล (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พร้อมระบุตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) และหน่วยงานที่สังกัด

3. บทคัดย่อ : ระบุความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประเด็นและแนวคิด และบทสรุป โดยย่อไม่เกิน 300 คำ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
4. คำสำคัญ : 2 – 3 คำ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
5. บทนำ : กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นและแนวคิดที่จะนำเสนอกระชับ ชัดเจน
6. เนื้อหา : นำเสนอประเด็นและแนวคิดหลักโดยมีรายละเอียดสนับสนุนถูกต้องสมบูรณ์ มีความเชื่อมโยงและการจัดเรียงลำดับเนื้อหา แสดงถึงแนวคิด ทักษะ หรือข้อค้นพบของผู้เขียนอย่างชัดเจน
7. บทสรุป : กระชับ ชัดเจน แสดงให้เห็นถึงคุณค่าหรือประโยชน์ที่ชัดเจน
8. บรรณานุกรม : การอ้างอิงส่วนท้ายเล่มโดยการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในบทความ จัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง โดยใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association) โดยทุกรายการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ กรณีที่เป็นเอกสารอ้างอิงภาษาไทยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษและวงเล็บ (In Thai) กำกับไว้ตอนท้าย ดังแสดงในตัวอย่างบรรณานุกรม

บทความวิจัย มีส่วนประกอบทั่วไปดังนี้

1. ชื่อเรื่อง : กระชับ ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
2. ชื่อผู้เขียนบทความ : ระบุชื่อ นามสกุล (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
ชื่อที่ปรึกษา (ถ้ามี) : ระบุชื่อ นามสกุล (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) พร้อมระบุตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) และหน่วยงานที่สังกัด
3. บทคัดย่อ : ระบุความสำคัญ วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย ผลการวิจัย และบทสรุปโดยย่อไม่เกิน 300 คำ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
4. คำสำคัญ : 2 – 3 คำ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
5. บทนำ : กล่าวถึงความสำคัญ ที่มา รวมถึงการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. วัตถุประสงค์การวิจัย : สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
7. กรอบความคิดในการวิจัย (ถ้ามี)
8. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
9. วิธีดำเนินการวิจัย
 - ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย/กรณีศึกษา (ระบุรายละเอียดของการได้มาและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย/กรณีศึกษา)
 - ตัวแปรที่ศึกษา
 - วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ระบุวิธีการตรวจสอบและระบุคุณภาพของข้อมูล)
 - การวิเคราะห์ข้อมูล

10. ผลการวิจัย : เสนอตามวัตถุประสงค์ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการวิจัยได้ทั้งในลักษณะการเขียนบรรยาย และหรือตารางประกอบ (มีคำอธิบายประกอบตาราง)

11. อภิปรายผล : อภิปรายข้อค้นพบที่เกิดจากผลการวิจัย หรือกระบวนการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม วัตถุประสงค์หรือความสำคัญของการวิจัย

12. ข้อเสนอแนะ : ข้อเสนอแนะในการผลการวิจัยไปใช้, ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

13. บรรณานุกรม: การอ้างอิงส่วนท้ายเล่มโดยการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในบทความ จัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง โดยใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association) โดยทุกรายการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ กรณีที่เป็นเอกสารอ้างอิงภาษาไทยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษและวงเล็บ (In Thai) กำกับไว้ตอนท้าย ดังแสดงในตัวอย่างบรรณานุกรม

รายละเอียดการเขียนรายการอ้างอิง

การเขียนอ้างอิงแทรกในเนื้อความ (In- text citation)

1. (ผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง
2. ผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว
 - ก. ผู้แต่งชาวไทย ให้ใส่ชื่อตามด้วยชื่อสกุล โดยไม่มีเครื่องหมายใดๆ คั่น
 - ข. ผู้แต่งที่มียศทางทหาร ตำรวจ ตำแหน่งทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ให้ใส่เฉพาะชื่อสกุล
 - ค. ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ใส่ชื่อสกุลเท่านั้น

กรณีผู้แต่ง 1 คน ตัวอย่าง เช่น

- ปราณี ว่องวิวัฒน์ (Pranee Wongvittawat, 1989, p. 4-5) อธิบายหลักการ.....
- หลักการเขียน (Pranee Wongvittawat, 1989, p.4-5; 1993, p.18)
- เมอร์ฟี (Murphy, 1999, p. 85)

กรณีผู้แต่ง 2 คน ตัวอย่าง เช่น

- นัทธีรัตน์ พิระพันธุ์ และ ณรงค์ สมพงษ์. (Nutteerat Pheeraphan and Narong Sompong, 2554, p. 27-35)
- Harlow and Simpson (2004, p. 25) หรือ (Harlow & Simpson, 2004, p. 25)

กรณีผู้แต่งตั้งแต่ 3-5 คน ให้ลงชื่อทุกคน (สำหรับชาวต่างประเทศลงเฉพาะชื่อสกุล สำหรับชาวไทยลงทั้งชื่อและชื่อสกุล)

กรณีผู้แต่ง 6 คนหรือมากกว่า 6 คนขึ้นไป ลงเฉพาะผู้แต่งคนแรก ตามด้วยคำว่า et al.

การอ้างอิงในบรรณานุกรม (ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ <http://stin.ac.th/th/file.pdf>)

1. หนังสือ

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อเรื่อง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

2. วารสาร

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้าที่ปรากฏ.

3. เอกสารจากอินเทอร์เน็ต

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่/(ฉบับที่),/เลขหน้า-เลขหน้า./ Retrieved from URLของวารสาร

ตัวอย่างบรรณานุกรม

Sukanya Rassamettummachot. (2005). *Guidelines for The Development of Human Potential with Competency*. Bangkok: Siriwattana Inter Printing. (In Thai)

Light, I. (2008). *Deflecting immigration: Networks, markets, and regulation in Los Angeles*. New York, NY: Russell Sage Foundation.

Bellanca, J. A., & Brandt, R. S. (2011). *21st Century Skills: Rethinking How Student Learn*. Bloomington, IN: USA.

National Statistical Office, Thailand. (2009). *Exploring the Use of Information and Communication Technology in Educational Institutions, 2008*. Bangkok: Bangkok Block Limited Partnership. (In Thai)

Nutteerat Pheeraphan and Narong Sompong. (2011). A Synthesis of Research on Online Learning in Thailand's Higher Education. *Thaksin Curriculum and Instruction Journal*, 6(2): 87-95. (In Thai)

Suwimon Wongwanich. (2002). A Synthesis of Needs Assessment Techniques Used in Students' Theses of Faculty of Education, Chulalongkorn University. *Journal of Research Methodology*, 15(2): 255-277. (In Thai)

Mishra, P., & Koehler, M. (2008). *Introducing Technological Pedagogical Content Knowledge*. Retrieved from http://punya.educ.msu.edu/presentations/AERA2008/MishraKoehler_AERA2008.pdf

การติดต่อวารสาร

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มศว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ถนนสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0 2649 5000 ต่อ 15509 โทรสาร 0 2260 0124 E-mail. somwan237@gmail.com